

Константин Величков

IX. На Рождество

Камбаните звънят и възвещават
великото Христово рождество;
тълпи народ из улиците шават
и честитят си светло тържество.

Сияе ширният лазур небесен,
усмивка в всички погледи блести,
в въздуха ясний някаква си песен
чудесна, мила лей се и трепти.

Вълна е то от щастье, от надежда:
сирак, когото никой не поглежда,
с топлик мен само не съгрява тя.

През улиците, пълни с смях прозрачен,
с шум, с весела мътва, минувам мрачен,
като да съм жив образ на скръбта.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6390>]